

veșnice. Acest lucru ne este confirmat de faptul că vindecarea obținută prin credință își atinge desăvârșirea în Înviere, acea Înviere exprimată de sensul plin al verbului ridică-te (exact același verb pe care evanghelistul îl va folosi pentru a exprima Învierea glorioasă a lui Isus Cristos în ziua de Paști). Prin urmare, mântuirea nu este ea oare participarea noastră la darul Vieții manifestată în Învierea lui Isus, despre care ne vorbește Sfântul Paul în lectura a doua: Dacă am murit împreună cu el, vom și învia împreună cu el. Dacă vom rămâne statornici împreună cu el, vom și domni împreună cu el. Dacă ne vom lepăda de el, și el se va lepăda de noi. Dacă îi suntem necredincioși, el rămâne totuși credincios, căci nu se poate tăgădui pe sine însuși?

Pr. dr. Tarciziu Șerban

Calendarul săptămânii 13-20 octombrie 2019

- 13 D DUMINICA A 28-A D.P.A.; Sf. Romeo, ep.; Fer. Alexandrina
- 14 L Ss. Parascheva de la Iași, fc. *; Calist I, pp. m. *
- 15 M Sf. Tereza din Avila, fc. inv. **
- 16 M Ss. Margareta Maria Alacoque, clg. *; Hedviga, clg. *; Longin, m.
- 17 J Ss. Ignațiu din Antiohia, ep. m. **; Osea, profet
- 18 V SF. LUC, EV.
- 19 S Ss. Paul al Crucii, pr., patr. sec. ARCB **; Ioan de Brébeuf, pr. și îns. m. *; Ioel, profet
- 20 D DUMINICA A 29-A D.P.A.; Ss. Cornel, centurion; Maria Bertilla, clg.; Fer. Iacob Strepa, ep.

Gândul săptămânii

“Privește în urmă doar pentru a fi iertat... pentru a ierta... și binecuvânta.”
(Fericitul Vladimir Ghika)

© 2019 don Giovanni Bertì

Foiaia
LITURGICĂ

13 octombrie 2019 • DUMINICA A XXVIII-A D.P.A. • Sf. Romeo, ep.; Fer. Alexandrina

LECTURA I

Naaman și-a mărturisit credința în Dumnezeuul lui Israel.

Citire din cartea a doua a Regilor 5,14-17

În zilele acelea, Naaman, generalul sirian, care era lepros, a coborât și s-a scufundat în Iordan de șapte ori, după cuvântul omului lui Dumnezeu. Și trupul a devenit ca trupul unui copilăș și s-a curățat. Naaman s-a întors la omul lui Dumnezeu cu toată tabăra sa. A ajuns, a stat înaintea lui și a zis: “Iată, știu acum că nu este Dumnezeu pe tot pământul decât numai în Israel. Acum, primește, te rog, un dar de la slujitorul tău!” Elizeu a răspuns: “Viu este Domnul în fața căruia stau: nu voi primi!” Naaman a insistat, dar el a refuzat. Atunci Naaman a zis: “Fiindcă nu vrei, lasă, te rog, să i se dea slujitorului tău pământ cât poate duce o pereche de catâri! Căci slujitorul tău nu va mai

aduce arderi de tot sau jertfe altor dumnezei decât numai Domnului”.
Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 97(98),1.2-3ab.3c-4 (R.: cf. 2b)

R.: Înaintea neamurilor și-a făcut cunoscută Domnul mântuirea.

Cântați Domnului un cântec nou, pentru că a făcut lucruri minunate; dreapta și brațul lui cel sfânt i-au venit în ajutor! **R.**

Domnul și-a făcut cunoscută mântuirea, și-a descoperit dreptatea înaintea neamurilor, și-a adus aminte de îndurarea și fidelitatea lui față de casa lui Israel. **R.**

Toate marginile pământului au văzut mântuirea Dumnezeului nostru!
Strigați de bucurie către Domnul, toți locuitorii pământului!

Foiaia liturgică este un instrument liturgic pus la dispoziție de Actualitatea Creștină, revista Arhiepiscopiei Romano-Catolice de București / www.actualitatea-crestina.ro

Aclamați, cântați psalmi și tresăltați de bucurie! **R.**

LECTURA A II-A

Dacă îndurăm cu răbdare împreună cu el, vom și domni împreună cu el.

Citire din Scrisoarea a doua a sfântului apostol Paul către Timotei 2,8-13

Preaiubitule, adu-ți aminte de Isus Cristos, din seminția lui David, care a înviat din morți, după evanghelia mea, pentru care sufăr până acolo că sunt legat ca un răufăcător! Dar cuvântul lui Dumnezeu nu poate fi legat. De aceea, îndur cu răbdare toate pentru cei aleși, pentru ca și ei să obțină mântuirea, care este în Cristos Isus, odată cu gloria veșnică. Vrednic de crezare este cuvântul: Dacă am murit împreună cu el, vom și trăi împreună cu el. Dacă îndurăm cu răbdare împreună cu el, vom și domni împreună cu el. Dacă îl renegăm, și el ne va renege. Dacă suntem infideli, el rămâne fidel, pentru că nu se poate renege pe sine.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

1Tes 5,18

(Aleluia) Mulțumiți pentru toate, căci aceasta este voința lui Dumnezeu, în Cristos Isus, cu privire la voi! (Aleluia)

EVANGHELIA

Nu s-a găsit cine să se întoarcă și să-l glorifice pe Dumnezeu decât acest străin?

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Luca 17,11-19

În timp ce mergea spre Ierusalim, Isus a trecut prin Samaria și Galileea. A intrat într-un sat și i-au venit în întâmpinare zece leproși care stăteau la distanță. Aceștia și-au ridicat glasul, strigând: "Isuse, Învățătorule, îndură-te de noi!" Văzându-i, el le-a spus: "Mergeți și

arătați-vă preoților!" Și, în timp ce mergeau, s-au curățat. Unul dintre ei, văzând că s-a vindecat, s-a întors glorificându-l pe Dumnezeu cu glas puternic și a căzut cu fața la picioarele lui, mulțumindu-i; iar acesta era samaritean. Atunci Isus a spus: "Oare nu s-au curățat zece? Unde sunt ceilalți nouă? Nu s-a găsit cine să se întoarcă și să-l glorifice pe Dumnezeu decât acest străin?" Apoi i-a zis: "Ridică-te și mergi! Credința ta te-a mântuit".

Cuvântul Domnului

Pentru această a XXVIII-a duminică de peste an Liturgia Cuvântului ne propune spre meditare un eveniment petrecut în timp ce Isus se îndrepta spre Ierusalim, la intrarea unui sat de la „granița” dintre Samaria și Galileea (v.11). Aici, zece persoane bolnave de lepră îi cer lui Isus vindecarea. Interesant este, însă, modul în care Mântuitorul răspunde cererii lor. Amintindu-ne că lepra a fost (și a rămas) o boală incurabilă – fapt ce îi obliga pe cei zece, conform Lv 13 și 14, să locuiască în afara comunității și să se țină la distanță de orice persoană neafectată de această boală –, cererea lor apărea mai mult decât îndrăzneată. Cine oare ar putea înfăptui o astfel de vindecare fără a avea ajutorul lui Dumnezeu (2Re 5,1-19)? Să remarcăm, totuși, că episodul nostru se situează imediat după pericopa citită duminica trecută la Sfânta Liturghie, pericopă care pune în evidență importanța integrării credinței în viața noastră de fiecare zi. De aceea, nu ne surprinde faptul că Isus, în locul vreunui gest sau al vreunui cuvânt vindecător (cu care ne-a obișnuit în câteva din episoadele precedente), îi trimite pe cei zece leproși să se arate preoților (cei acreditați de legislația din Lv 13 și 14, nu să vindece ci să constate o eventuală vindecare). Or, plecarea lor către Templul din Ierusalim denotă (și exemplifică) faptul că cei zece bolnavi răspund îndemnului lui Isus cu o credință capabilă să dezrădăcineze și să mute un dud din locul său printr-un

singur cuvânt (Lc 17,6) – în cazul nostru să obțină vindecarea chiar de lepra lor. Și iată că vindecarea are loc. Gestul lor de credință este răsplătit cu acea însănătoșire care le permite reîntrirea în comunitate și mai ales „revenirea la viață”, la cea liturgică și la cea socială. Vindecarea celor zece leproși reprezintă în sine un deznodământ remarcabil al acestei istorii. Și totuși, povestirea noastră cunoaște un nou avânt atunci când unul dintre ei se întoarce la Isus preamărindu-l pe Dumnezeu cu glas tare, semn că în vindecarea obținută el a recunoscut intervenția salvatoare a lui Dumnezeu. Mai mult, odată ajuns în fața lui Isus el s-a aruncat cu fața la pământ în semn de prețuire și i-a mulțumit. Paradoxul în acest comportament constă în aceea că omul era samaritean, adică străin de credința lui Israel. Și deși străin, el este singurul care recunoaște că Dumnezeu și-a înfăptuit lucrarea prin Isus Cristos. Drept care Mântuitorul, după ce se întrebă în mod retoric: Oare nu toți cei zece au fost curățați? Ceilalți nouă unde sunt?, îi cere samariteanului recunoscător să se ridice și să meargă în drumul lui spunându-i: Credința ta te-a vindecat. Or, aceasta este concluzia pe care o așteptam. E drept că ea nu precizează sensul exact pe care Isus îl dă expresiei. Cu toate acestea înțelegem din context că Dumnezeu înfăptuiește orice lucrare mântuitoare prin Isus Cristos și că credința care se îndreaptă către El atinge deja sfera divină, sursa vieții, a vieții